A Multiverzum

Sokáig azt hittük, hogy csak egy Univerzum van. Ezt is jelenti a neve, hogy Amiből Csak Egy Van. A csillagászok felfedezték, hogy az Univerzum bár nagy, de nem végtelen nagy, van egy véges mérete. ezt ma kb. 14 milliárd fényévre taksálják, és az Univerzum életkora is kb. 14 milliárd év. Úgy képzelik el, hogy az Univerzum 14 milliárd évvel ezelőtt egy pici pontból robbant ki, és azóta is tágul. Lehet hogy a tágulás örökké tartani fog, de az is lehet hogy egyszer visszafordul és összehúzódásba megy át. Az Univerzum sűrűségétől függően 3 lehetőség van: ha az Univerzum sűrűsége kisebb, mint a kritikus sűrűség, akkor a tágulás vég nélkül folytatódik. Ha nagyobb mint a kritikus sűrűség, akkor a tágulás megáll, és összehúzódásba megy át. Ha pedig éppen a kritikus sűrűség, akkor határeset van. A téridő szerkezete ennek megfelelően vagy pszeudogömb, azaz hiperboloid, vagy gömb, vagy euklideszi. A tapasztalat azt igazolja, hogy az univerzum sűrűsége éppen a kritikus sűrűség. És ez nem lehet véletlen, emögött egy természettörvény kell hogy meghúzódjon. Az én számításaimból az jött ki, hogy a tágulás csak káprázat, a távoli galaxisok vöröseltolódásának az oka a gravitáció, ami a világűrt kitöltő étert egy középpont felé áramoltatja. Az éteráramlás okozza a vöröseltolódást, nem pedig a galaxisok távolodása. Ez az elgondolás is azt igazolja, hogy az Univerzum sűrűsége éppen a kritikus sűrűség. Mindenesetre az Univerzum elég nagy, sok galaxis van benne, bőven van hely benne a sok földönkívüli fajnak, akik rendszeresen látogatnak minket. Ahhoz hogy ilyen nagy távolságokra lehessen utazni, a mienket meghaladó technikai és tértechnológiai ismeretekre van szükség, de lehet hogy mi is hamar behozzuk a hátrányunkat. Talán még ebben az évszázadban.

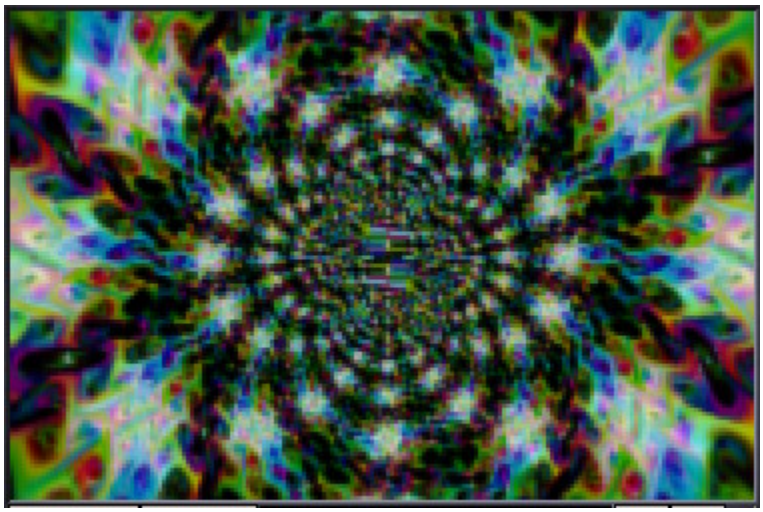
Tükörhologramvilág

Az Áramló Téridő – Plazma elmélet szerint az Univerzumunk nem egyéb, mint egy gigantikus méretű Fekete Lyuk, aminek a belsejében élünk! A Fekete Lyuk olyan jószág, ami befele nyeli az étert, és ahogy közeledünk hozzá, annál gyorsabb ez az éteráramlás. Van egy határ, ahol az éter áramlási sebessége eléri a fénysebességet, ezt eseményhorizontnak nevezik. Innen már a fény se tud megszökni, mert anyagi test nem mozoghat a fénynél gyorsabban. Illetve – mozoghat, bizonyos feltételek mellett! A fizikai tárgyakat úgy képzeljük el, mint amik nagyon gyors rezgésekből tevődnek össze. Minden rezgésekből áll, kisebb vagy nagyobb frekvenciájú rezgésekből. Mi a frekvenciatartománynak csak egy kis részét látjuk, ami ezen túl van, az számunkra láthatatlan. Ahhoz hogy az aurát, vagy az angyalokat lássuk, át kell hangolni magunkat egy magasabb rezgéstartományba. A frekvenciatartományok bizonyos sávokba tömörülnek, az anyagi szint a legalacsonyabb, és efölött vannak magasabb szintek is. Ha az űrhajónkat át tudjuk emelni egy ilyen magasabb sávba, akkor már képes a fénynél gyorsabban haladni, és pár óra alatt fényévek millióit megtenni! Ha megfigyeljük az éter, vagyis a Téridő – Plazma szerkezetét, akkor azt látjuk, hogy az nagyon pici atomokból

áll, olyan pici hogy a tizedespont után 35 nullát kell írnunk. Ezért olyan észrevehetetlen az éter! Ha egy ilyen pici éteratomot kinagyítunk, azt látjuk, hogy az egy pici Fekete Lyuk, amelynek meghatározott méretű, gömbszerű eseményhorizontja van. A gömb belsejében pedig egy szakasztott ugyanolyan Univerzum van, mint a mi Világegyetemünk, csak piciben! Ennek megfelelően, ebben a miniatűr világban az idő elképesztően gyorsan telik, ami nekünk egy másodperc, az ott évtrilliók sokasága! És hány ilyen miniatűr kis Világegyetemecske van egy köbcentiméter éterben? Billiónyi! És mindegyik egy teljes Világegyetem! Ha felismerjük ebben az Analógia Törvényét, azaz: Amilyen a Kisvilág, szakasztott olyan a Nagyvilág, akkor rájöhetünk arra, hogy a Mi Univerzumunk sem egyéb, mint egy parányi atomocska egy gigantikus óceánban! És ebben az óceánban Világegyetemek trilliói hemzsegnek! Ezek összességét nevezzük Multiverzumnak. Ez az, amit másképpen úgy hívnak hogy Párhuzamos Világok! És ezek a világok nem idegenek egymástól, át lehet járni egyikből a másikba, és ezt már meg is tették! Sikerült felvenni a kapcsolatot a Párhuzamos Világban élő emberekkel! Annyi ilyen világ van, ahány lehetséges döntést tudunk hozni, mert minden egyes döntésünk egy újabb világot teremt! Tehát mi szó szerint is Teremtők vagyunk! Amit kigondolunk, megvalósul! Ha nem a mi világunkban, akkor egy Párhuzamos Világban! Ezek a világok tükrözik egymást és önmagukat, ami az egyik világban megvalósul, arról a többi világ is értesül. A Tükörhologramvilág című kép ezt szemlélteti. Képzeljük el a világot, mint szembefordított tükröket! A tükörben látszik a másik tükör, abban látszik a tükör tükörképe, és ez így sokszorozódik a végtelenségig! Ezt nevezik úgy, hogy Káprázatvilág, Máya, Illúzió. A Tudat teremti ezeket a világokat, és ha a Tudat önmagára ébred, a káprázat szertefoszlik, és feltárul helyette az igazi Önvaló világa. Minden anyagi lét mögött ott van a szellemvilág. A szellemvilág lakói örökéletűek, időtlenek, a világ teremtése előtt már léteztek, és elmúlása után sem szűnnek meg. A matematika nem egyéb, mint az Örökkévalóság Tudománya, éppen ezzel az örökkévaló szellemvilággal foglalkozik. Nem véletlen, hogy a világ leírható a matematika eszközeivel. A Bhagavad Gítában Krishna ugyanerről az örökkévaló világról beszél. A legcsodálatosabb az, hogy ez az örökkévaló világ az emberek számára megközelíthető, megismerhető, erre valók a vallási rítusok, a meditációk, vagy a matematikai számítások. Ezek mind ugyanarról szólnak, csak az eszközeik és megközelítési módjaik mások. Ezért lehet a Tudományt, a Művészetet, a Vallást és a Mágiát közös nevezőre hozni. erről szól a Kvadromatika is. Lehetséges tehát a Tudományt és az Ezotériát egyesíteni! Ezek nem egymás ellentétei, hanem kiegészítői egymásnak. Amit az Ezotériában már évezredek óta tanítanak, azt a tudomány is kezdi felismerni a maga eszközeivel. Honnan tudták akkor a Régiek, hogy milyen a világ? Nos, az Elődök már többször is eljutottak a technocivilizációig, de aztán valamiért eltűntek. Lehet hogy elmentek egy másik világba, és itthagyták a Földet nekünk. Ilyen rejtélyes dolog a maják eltűnése is. Lehet hogy most jönnek majd vissza a Plejádokról? Atomrobbanások is voltak már az ókorban, pl. Mohendzsó – Dáróban megolvadt sivatagokat találtak, és szétrombolt piramisokat, melyeket mintha egy gigászi erő szórt volna szét. A Mahábháratában leírt atomháborúk nem kitalált dolgok tehát! Megtaláltuk a nyomait!
Sokan beszélnek 2012 – ről, mint a Nagy Fordulat évéről. A maja naptár ekkor ér véget, és innentől kezdődik a nulla idő. Vajon mi fog akkor történni? Az én nézetem szerint nem világvége lesz, hanem egy új kezdet, a spiritualitás korába lépünk be. A Föld egy magasabb rezgéstartományba emelkedik. Ennek jeleit már most tapasztalhatjuk. Felgyorsult az idő. Most rövid idő alatt annyi minden történik, mint azelőtt évek alatt. Az emberek nagy tömege ébred rá a teremtő képességeire, hogy a saját sorsának ő a létrehozója, olyan világot teremt magának, amilyet csak el tud gondolni. A gondolat forradalmát éljük most meg. Megdőlt a régi tétel hogy a lét határozza meg a tudatot. Valójában a tudat teremti a létet, és a világon minden tudatos, érző, élettel teli. Az Univerzum egészének is van tudata, ez nem más mint Isten. A Multiverzum összes Univerzumának van Istene. És ez a sok Isten mégis egy Isten. A megsokszorozódás csak látszat. A jóga arról szól, hogyan tudjuk magunkat kivonni a Máya káprázata alól, hogyan tud a Látó visszatérni önmagába, és eggyéválni az Önvalóval. Aki eljut ebbe a pontba, az képes bármelyik Univerzummal felvenni a kapcsolatot. Eljut abba az

Omega pontba, ahonnan az egész látható és áttekinthető. A káprázat szertefoszlik, és feltárul helyette egy másik létforma, az ideák világa. Ebben a világban minden tökéletes, örökkévaló, elmúlhatatlan, tiszta, szép és csodálatos. A matematika megmutatja ezt a világot, de ez a tudás csak kevesek osztályrésze, mert valóságos beavatás kell ahhoz hogy az ember eljusson a formulák mögött rejlő titokzatos világba. Csak hiteles Mester képes átadni ezt a tudást. És hiteles Mester csak az lehet, aki maga is végigjárta az utat. Buktatóin átvergődött, és másokat is képes átvezetni a csapdákon. Itt nincs királyi út, vagyis a királynak is éppúgy végig kell küzdenie magát az akadályokon. De aki ezt megteszi, az maga lesz a király, mert olyan birodalmakba nyer bepillantást, amilyenről az átlag halandók nem is álmodnak.
A matematika már régen feltárta a Multiverzum szerkezetét. A végtelen halmazok hierarchiájára gondolok. A végtelennek sok különböző fajtája létezik, és egyik sem olyan mint a másik. Vannak halmazok, melyek végtelenebbek, mint más halmazok. A végtelenek lépcsősorának nincs felső határa. A végtelen halmazok képesek egymást tükrözni, tartalmazni. Valóságos fraktál – világegyetemek vannak köztük.

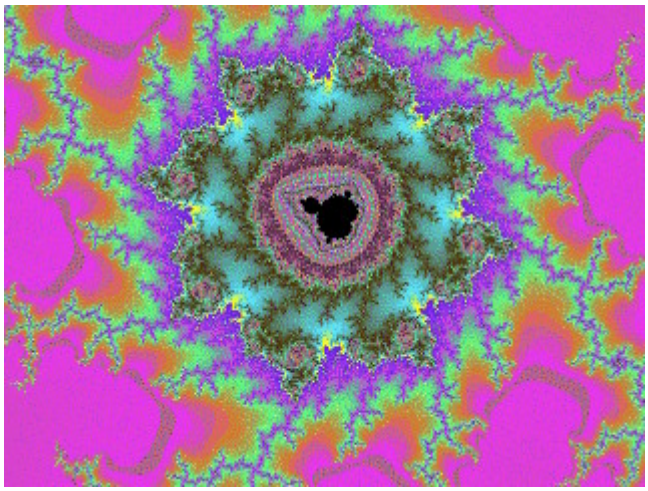
Fraktál – világegyetem

A Multiverzum tehát olyan, mint egy Matrjoska – világ, minden babában újabb babák rejlenek. És nemcsak egymásban, de egymás mellett is babák végtelenjei sorakoznak, ahogy a Húsvét – szigeti szobrok a parton. Az Univerzumok nem kaotikus halmazt alkotnak, hanem egymás mellett jól el vannak rendezve. Megfelelő szellemi gyakorlatokkal rá lehet hangolódni az egyes Univerzumokra, és meg lehet ismerni, mi van bennük. Leibniz a monászaival ugyanilyen világot képzelt el. Így ír: „ Minden monászt először élőként ír le. Egy merész ugrással tehát az egész Univerzum élőlények, azaz monászok sűrű tengere. Minden él; az Univerzumban mindaz, ami terméketlen, steril, halott, csupán illúzió. … Az élő dolgoknak eme hatalmas óceánjában nincsenek üres helyek. Ahová csak tekintünk, teremtmények, élőlények, állatok, entelecheiák és lelkek nyüzsögnek. Minden parányi anyagrészecske, legyen az bármilyen apró, növényekkel teli kert, halaktól hemzsegő tavacska, és e kert minden növényének minden apró ágacskája, és e tavacska halainak minden parányi vércseppje újabb növényekkel teli kert, halakban dúskáló tavacska és így tovább, a végtelenségig. A végtelenül nagyban és a végtelenül parányiban mindenütt van élet, mindenütt vannak monászok. Minden egyes monász érzékel, és akarata van. …” A tibeti buddhizmus hasonló világot ír le: Minden Buddha szívéből százmilliárd sugár árad ki, és minden sugár végén egy teljes Világegyetem van, melyekből ugyanilyen sugarak áradnak ki, és minden sugár végén újabb Buddhák rejlenek… A Régiek tehát tudták az igazságot, és nem véletlen, mert megfelelő szellemi gyakorlatokkal a végtelen világok megközelíthetők. Már sokszor eljutottunk a csúcsra, és az Emberiség most jutott megint arra a szintre, hogy újra elérje a Régiek szintjét. A jövő nem borzalmakat hoz, hanem csodálatos új lehetőségeket. Most állunk a Kapuban. Be merünk lépni?

Kristóf Miklós 2008.01.21.